

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. N° 206.

69de Møde.

Mandagen den 3die Juni.

(Fortf.)

Ordføreren (fortsat): Det er nemlig Tilfældet, at Forholdet med Udredelsen af Heste til Armeen knytter sig paa en saadan Maade baade til Børnepligtsforholdet og til Skattebeneficiet, og under Skattebeneficiet navnlig ogsaa til Forholdet med Fourageafgiften, at jeg rigtignok ikke kan finde, at det er besøjet, naar man først paa det privilegerede Hartkorn lægger Børnepligtsbyrden, derefter tager Skattebeneficiet fra det og paalægger det Deeltagelse i Fourageafgiften for Fremtiden, — at saa ikke desto mindre de complete Hovedgaardes Gier og Sognepræsterne skulle være de eneste, der skulle præstere den særegne Byrde, som Fr. af 1774 paalagde dem, og paalagde dem i Forbindelse med den Ordning af Forholdet med Landmilicen, som fandt Sted ved denne Lov. Jeg tør saaledes troe, at Sagen om Udredelsen af Heste til Armeen, uagtet den Bending, den har taget, dog ikke dermed er faldet for Fremtiden, men tør forvente, at den vil blive optaget fra Ministeriets Side i sin Tid, og ialfald staaer det ethvert Medlem af Thinget aabent, at bringe denne Lov under Forhandling paany. Skattelettelsen i Henseende til Landskatten have vi troet at maatte see fra et særegent Standpunkt, som vi have fundet at være paa en saadan Maade begrundet, at man ikke uden at tilfidesætte Retsfærdighed og Billighed kunde berøve det privilegerede Hartkorn denne Skattelettelse uden en billig Afløsning. Det er udviklet i Betænkningen, hvorledes denne Gjenstand er behandlet fra Lovgivningens Side, og hvorledes Lovgivningens Anskuelse har maattet indvirke og selvsølgelig har indvirket paa Livet, og at dette har været Tilfældet i en Periode af henved 2 Aarhundreder. Maa dette nu er-

kjendes, maa det indrømmes, at Omsetninger og Retskerhvervelser have været byggede paa en Anskuelse, der fremgaaer af de Lovgivningsforhold, som saaledes have bestaaet fra gammel Tid, saa turde man vel ogsaa være besøjet til at antage, at en billig Lovgiver ikke vilde paa eengang og uden nogenformhelt Godtgjørelse ophæve de tidligere bestaaende Forhold og indføre en ny Retsstilstand, der ved Siden af alle de øvrige Byrder, som jeg allerede har berørt, endvidere skulde paalægge det privilegerede Hartkorn den Byrde, om hvilken jeg her taler, uden at en billig Afløsning fandt Sted. Hvilke Forslag, der nu i denne Henseende ere fremsatte, forsaavidt de bevæge sig om den samme Hovedanskuelse, er udviklet i vor Betænkning. Vi have tillige der berørt, hvilket af de fremkomne Forslag, det som Regjeringen har gjort, og de andre, men som ikke ere komne i Betragtning, der isærdeleshed har tiltalt Comiteens Medlemmer, men at det væsentligt er Sagens nærbørende Standpunkt i Forbindelse med Overbevissningen om Vigtigheden af, at denne Sag føres tilende, der har ledet os til den Indstilling, at det ærede Thing vilde slutte sig til det Forslag, der har vundet Majoritetens Bifald i Folkethinget, og til hvilket ogsaa Ministeriet har sluttet sig. Der gjøres vistnok derved en Forskjel mellem de complete Hovedgaardes Gier og Gierne af andet privilegeret Hartkorn, som ingenlunde er udenfor Tvivl i Henseende til det Besøjede i det forfjellige Vederlag, som Lovforslaget gaaer ud paa. Smidtektid, der er en Grund, og det en ikke uvigtig Grund, som kan paaberaabes for denne Forskjel, og, om den derfor end ikke har den overbevisende Kræft, — navnlig ikke har havt det for Medlemmerne af Udvalget — som den har havt for Fleertallet i Folkethinget, saa mener jeg dog, at man i denne Henseende bør vige med Hensyn til sit Valg mellem disse